

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 25-05-14

Col.lecta:	232,28
Caixetes ciris	92,27
Caixetes:	14,45
Caixetes Càritas:	6,18
Menjador	70,00

Lectures del 8 de juny

PENTECOSTA any A

1ª lectura: Ac.. 2., 1-11

Salm 104(103) 1ab-24bc.29 30.-31.34

2ª lectura: 1 C 12, 3-7-12-13

Evangelí : Jo. 20, 19-23

ENTERRAMENT

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària al a família de Beatriz López Flores, de 75 anys.

CÀRITAS

Dimecres vinent dia 4, a les 9 hi ha reunió de la Junta de Càritas amb tots els coordinadors de grups.

AVUI ASCENSIÓ

Avui llegirem la crida a no quedar-nos pas mirant al cel. Que Jesús viu amb nosaltres, en cada u de nosaltres. L'Ascensió no es pot confondre amb un llançament de Jesús a l'espai, sinó que és Déu plenament. Jesús és el camí, Jesús és en qui hem de fixar la mirada.

Diumenge vinent serà la Pentecosta. Amb aquesta festa de la irrupció de l'Esperit a la comunitat, de passar de les portes tancades per por a una església esperançadora, tanquem el cicle dels diumenges pasquals.

COMENTARIS

EN AQUEST FULL

Necessitem voluntaris que una vegada cada tres mesos vulgui fer el petit comentari que posem a primera pàgina d'aquest Full. A partir de les lectures del diumenge intentar plasmar en un escrit el que ens diu sobre el seguiment a Jesús.

Necessitem que algú més s'animi. Només cal proposar-s'ho.

ECONOMIA

Saldo mes d'abril 2.012,53

Entrades

Col.lectes	831,34
Ciris	271,79
Caixetes	103,37
Total entrades	1.206,50 ... 1.206,50

Sortides

Seg. Social	28,61
Germanor14	1.000,00
Com.Bancs	3,00
Llum	468,66
Pintura	125,11
Neteja	188,76
Telèfon	63,71
Revista El Senyal	25,00
Butlletí La veu num 1 i 2	312,00
Total sortides	2.214,85 ... 2.214,85

Romanent maig 1.004,18

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

1 de juny del 2014

Núm. 538

ASCENSIÓ DEL SENYOR any A.

L'Ascensió

Com resistir-se a qui traspua amor per tot arreu? Com no ha d'impactar, colpir, sacsejar els sentiments? Aquell qui estima, escampa amor amb els gestos, amb les paraules i fins i tot amb el silenci, amb la presència senzilla, amb la mirada profunda, amb l'acompanyament. Quin mot més bonic, la tendresa, la paraula més dolça del nostre diccionari. És la tendresa de l'ànima, la que ensenya per sempre Jesús a regalar als qui tenim al voltant. Així de senzill i així de complicat: estimar i escampar tendresa, un dels gestos més importants a fer, com Jesús.

Jesús és present entre nosaltres. El veig, el visc i el sé. En els dies foscos, en els dies grisos i en els dies clars, Ell hi és. Va marxar per ser present, humil entre els homes i dones, però immensament gran a la dreta del Pare per donar-nos força per sempre. Marxa però es queda amb la força de l'Esperit que és en nosaltres. Jesús s'apareix als deixebles, però també a nosaltres d'una o altre forma per recordar-nos que també és cosa nostra fer viva la seva presència ara i aquí, no pas de forma abstracta o només amb paraules, sinó amb fets i gestos tangibles.

Ens podem sentir es petits i insignificants, però Jesús ens dona a tots una missió important: fer-lo present en la nostra comunitat, en el nostre entorn, en el nostre dia a dia. Fer com Jesús, i descobrir la immensa força transformadora de l'amor.

M.J.H.

FULL INFORMATIU

Lectura dels fets dels apòstols Ac. 1, 1-11-

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel?». Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins els límits més llunyans de la terra». Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel».

Salm 47 (46) 2-3. 6-9

Aplaudiu, pobles de tot el món,
aclameu Déu amb entusiasme.
El Senyor és l'Altíssim,
rei de reis de tot el món.

Canteu a Déu, canteu-li,
canteu al nostre rei.

Que és rei de tot el món,
canteu a Déu un himne.

Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.

Déu regna sobre les nacions,
Déu seu al tron sagrat.

Lectura de la carta de sant au als cristians d'Efes Ef 1, 17-23

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt del cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu Mt. 28, 16-20

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'ls es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món».

Salmo 47 (46) 2-3. 6-9

Pueblos todos batid palmas,
aclamad a Dios con gritos de
júbilo;
porque el Señor es sublime,
emperador de toda la tierra.

el Señor, al son de trompetas;
tocad para Dios, tocad,
tocad para nuestro Rey, tocad.

Porque Dios es el rey del mundo;
tocad con maestría.

Dios asciende entre
aclamaciones;

Dios reina sobre las naciones,
Dios se sienta en su trono sagrado.

Voldria -ja voldria- tenir un bri d'esperança

Plena de gom a gom la plaça de sant Pere del Vaticà se'ls havia anunciat la renúncia del Papa. Plors, llàgrimes, dolor per aquest fet. Jo no ho entenia. Per què ploraven? Agraïts havien d'estar pel gest que acabava de fer el Papa.

Jo estava entremig d'aquella multitud. I com un miracle el Papa m'assenyala amb el dit i em diu que he d'anar al conclave, que jo i uns quants més hi havíem de ser. Que ja era hora que no ho deixéssim tot als cardenals.

Molt de tragí durant aquells dies per dintre el vaticà. Comencen les votacions, i de cop i volta m'elegeixen a mi. Quin espant! Els pregunto si m'ho puc pensar. I durant dos dies m'ho estic rumiant i fent càbales. Al final decideixo que sí, accepto. Fumata blanca.

Immediatament dic a tots els cardenals i secretaris i demés que agafin les maletes i se'n vagin a casa seva, a les seves diòcesis que allà els necessiten. I convoco pel cap d'una setmana a tots els bisbes del món. Sense tema a parlar, sense guió, només amb la paraula lliure, deixar expressar l'esperit lliurement. I que entre tots mirem què ens diu l'Esperit a nosaltres i al nostre món.

Pel cap d'un mes una altra convocatòria que hauria de ser un revulsiu per l'església i el món: aquests mateixos bisbes reunits i després de totes les discussions, ara hauran de fer reunions de treball amb persones de renom, persones compromeses, persones que encara volen tenir esperança, persones que són models a seguir o que poden donar pautes...i tots, bisbes i aquests homes i dones de tots colors forjaran una església junts, després d'escoltar-se mútuament.

De cop, em desperto. Oh, tot era un somni. (R.M.)